

อย่าอยู่อย่างประมาท

หลวงพ่ocha สุภัทโธ

พวกพุทธบริษัททั้งหลาย บรรพชิตและฆราวาสซึ่งเป็นผู้มี
จิตใจอันนุ่มนวลไปสู่คุณพระพุทฺธ พระธรรม พระสงฆ์ทุกๆท่าน
วันนี้เป็นกาลเป็นสมัยอันหนึ่ง ซึ่งทุกคนเราจะย่อมนผ่านไปๆ ที่
พระพุทฺธเจ้าท่านตรัสไว้ว่า วันคืนล่วงไปๆ บัดนี้เราทำอะไรกัน
อยู่ อันนี้เป็นวาทะ เป็นคำตักเตือนขององค์สมเด็จพระสัมมาสัม
พุทฺธเจ้าของเรา ซึ่งเป็นคำที่พระองค์เน้นหนักไปในทางที่ให้พวก
เราทั้งหลายดูตัวของตัวเอง มิฉะนั้นพุทธบริษัทบางกลุ่มบาง
เหล่าก็ยังปล่อยให้วันคืนมันล่วงไปๆ ไม่รู้จักว่าเราทำอะไรกันอยู่
ในวันนี้ ในวันพรุ่งนี้ มะรืนนี้หรือในวันที่มันล่วงมาแล้วนั้น โดย
ไม่มีสติกำหนดการ ปล่อยให้วันคืนมันล่วงไปๆว่า เรามีความดี
หรือไม่ เรามีความชั่วหรือไม่ ในเวลานี้เราตั้งใจดีหรือไม่ หรือใน
เวลานี้เราตั้งใจผิดอยู่หรือไม่ หรือในเวลานี้เรามีคุณงามความดี
อยู่หรือไม่ อย่างนี้ หาบุคคลที่จะมีความรู้สึกนึกคิดอยู่อย่างนี้ใน
ตัวตนของเรานั้นก็น้อย

ฉะนั้นวันนี้จึงเป็นวันอันหนึ่งซึ่งโบราณจารย์ท่านว่าเป็นวัน
ขึ้นปีใหม่ หรือสังขะสังขารล่วงไปนี้เดือนห้านี้เองนะ มันล่วงไป
โบราณจารย์เราถือวันนี้ มันรอบปี มันรอบปี อย่างไรก็ตามนี้ก็ไม่
ต้องสนใจมันหละ มันรอบอยู่ วันอาทิตย์ วันจันทร์ วันอังคาร วัน
พุธ วันพฤหัสบดี วันศุกร์ วันเสาร์ จะตั้งต้นวันไหนก็ได้ จะตั้งต้น
แต่วันจันทร์ไปก็ได้ จะตั้งต้นแต่วันศุกร์ไปก็ได้ คือมันนับรอบไปๆ
เท่านั้นแหละ มันก็มารอบปีหนึ่ง ๑๒ เดือนมันเป็นปีหนึ่ง จะ
ตั้งแต่ที่ไหนก็ได้ แต่ว่ามันติดสมมุติเขา ถึงจะรู้ปีเช่นนี้ กาลที่ล่วง
มาที่เราเคยประพฤติกปฏิบัติกันมานี้ ก็เรียกว่าจะมีความอยู่เย็น
เป็นสุขได้เพราะมีความซื่อสัตย์สุจริต อยู่ร่วมกันเป็นหมู่หมวด มี
ความสุข มีความสบายก็เพราะมีศีลธรรม

สมัยอาตมายังเป็นเด็ก กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน คนแก่ทั้งหลาย
ถึงสุดสงกรานต์ ที่เรียกว่า สังขะสังขารมันล่วงไป รวมกลุ่มกัน
โน้น ไปอำเภอ ไปศาลอำเภอนะ เค้เรียกว่าไปถือน้ำกัน ไปกิน
น้ำกัน ไปสาบานน้ำกัน มีความซื่อสัตย์ต่อกัน อย่างในอำเภอนี้
จังหวัดนี้ ตำบลนี้ ถึงแม้จะอยู่คนละบ้าน คนละหัวใจก็จริง แต่

ให้มีความเห็นเป็นกลุ่มอันเดียวกัน เพื่อให้มีความสุข ตั้งมั่นใน
ศีลธรรมอันดี คือไปสาบานตัว ไปตั้งสัตย์ให้มีความซื่อสัตย์ต่อ
เจ้านาย ต่อประเทศชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์อย่างนี้ ให้
กลัว ให้หวาด ให้สะดุ้ง ให้อายอยู่ทุกคนๆในนี้ บ้านเมืองของเรา
อยู่เย็นเป็นสุขเพราะศีลธรรม เพราะการประพฤติกาย ประพฤติ
วาจา ประพฤติใจดี เพราะทุกคนรวมกลุ่มกัน

ถ้าหากว่าคนเราไม่มีความซื่อสัตย์ ดุมันตลอดมันทุกวันเนี่ย
เราก็คงจะเห็นนะ บ้านเดียวกันก็ทะเลาะกัน พ่อแม่อันเดียวกันก็
ทะเลาะกัน ประเทศเดียวกันก็ทะเลาะกัน นี่เพราะความหลง อัน
นี้ไม่ใช่ให้โทษใครทั้งนั้นหละ ใ้ความหลงของคนเราเท่านั้น
แหละ พี่กันน้องกันก็ตีกัน รบกัน ฆ่ากัน ก็ไม่เกิดประโยชน์อะไร
เลยอย่างเนี่ย นี่ก็เพราะอะไร มันเข้าใจผิด คนจะเข้าใจผิดก็
เพราะเรียกว่าไม่คำนึงถึงศีลธรรมนั่นเอง

ฉะนั้นพระบรมครูของเราท่านจึงตรัสว่าเป็นพุทธศาสนา
พุทธศาสนานี้คือเป็นพุทธศาสตร์ คือเป็นศาสตร์อันหนึ่งที่ยอด
เยี่ยมกว่าศาสตร์ทั้งหลาย ใ้ศาสตร์ที่พวกเราทั้งหลายเรียนมา

ในโลกนี้ กลุ่มในชนในโลกเดียวกัน จะเป็นถึงปริญญาจบดอก
เตอร์อะไรก็ตามที่เถอะ เป็นศาสตร์ที่ไม่จบ เป็นศาสตร์ที่ไม่
สิ้นสุด เป็นศาสตร์ที่ส่อส่าย เป็นศาสตร์ที่มีความหยาบ เป็น
ศาสตร์ที่มีความยึด เป็นศาสตร์ที่ประกอบทุกข์ไว้เท่านั้นเอง นี่
ไม่ปล่อยทุกข์ มีความรู้อย่างนั้นก็เรียกว่าศาสตร์ แต่ไม่เหมือน
ศาสตร์ของพระพุทธเจ้า พุทธศาสตร์นี้ถ้ารู้แล้ว ต้องรู้ปล่อย รู้
วาง รู้เล็ก มีโทษก็เห็นโทษ ไม่ยึดมั่นถือมั่น ปล่อย รู้ปล่อยรู้วาง รู้
ละ อันนี้ล้วนเป็นพุทธศาสตร์ ศาสตร์ทั้งหลายที่จะเป็นไปใน
ทำนองนี้ ที่พระพุทธองค์ตรัสไว้แล้วก็ดี มันเป็นสังฆธรรม เป็น
ศาสตร์ที่ถูกต้องทั้งหมด ที่พระพุทธเจ้ายังไม่ตรัสไว้ก็เพราะว่า
มันยังไม่มาถึงกับพวกเรานั้น มันก็เป็นศาสตร์อย่างนี้ ศาสตร์
อย่างนี้มันก็ไม่เปลี่ยนแปลงเป็นศาสตร์อย่างอื่น มันก็เปลี่ยนแปลงเป็น
ศาสตร์อย่างนี้อยู่ตลอดเวลา เช่นว่าพระพุทธองค์ท่านบอกว่า
ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว อย่างนี้เป็นต้น ศาสตร์อันนี้เป็นศาสตร์ที่
ตายตัว เป็นศาสตร์ที่ไม่ล้มเลิก เป็นศาสตร์ที่แน่นอน เป็นศาสตร์

ที่มีกฎเกณฑ์อันแน่นอน เป็นความรู้ซึ่งออกมาจากปัญญาอัน
บริสุทธิ์ ซึ่งเป็นของแน่นอน ท่านจึงว่าเป็นสัมมัชฌธรรม

แต่ก็มีคนบางกลุ่มเป็นกลุ่มนั้นก็เรียกว่า ทำดีได้ดีไม่แน่นอน
เพราะว่าฉันทำดีอยู่ ทำไมมันไม่ได้ดี ทำชั่วได้ดีก็มีเยอะแยะไป
ทำดีได้ชั่วก็เยอะอย่างนี้ อันนี้ก็จริง แต่ว่ามันจริงเป็นสัมมัชฌ แต่
เป็นความเห็นผิด ไม่ใช่ความเห็นถูก เป็นความเห็นผิด เป็น
ความเห็นที่ไม่ถูกต้องตามความเป็นจริง ถ้าเห็นถูกต้องตาม
ความเป็นจริงนี้ พุทธศาสนานี้ไม่มีการเปลี่ยนแปลง ไม่มีการ
เปลี่ยนแปลง มันจะเป็นยังไงก็ช่างมันเถอะ คือของจริงนั้นแหละ
ท่านตรัสรู้ความจริง มันเป็นความจริงแน่นอน มันจะเป็นไปไงก็
ช่างมันเถอะ ใจความจริงมันก็เป็นความจริงตลอดเวลา

ใจที่มันเกิดไม่เป็นความจริงนั้นเพราะคนเข้าใจผิดเช่นว่า
นาย ก เคঁ่าจับนาย ก ไปติดตาราง ใจความเป็นจริงนาย ก ไม่ได้
ขโมยเคঁ่าเลย แต่ว่าพยานไม่พอ เคঁ่าเอาคนอื่นมาเป็นพยานมา
หลายคน นาย ก มันคนคนเดียว พยานของท่านอยู่ตรงไหน ก็
ใจของข้านี้เป็นพยาน ใจนี้มันสู้เคঁ่าไม่ได้ ใจนี้มัน ถึงสู้เคঁ่าไม่ได้

ขนาดนั้นเป็นต้น นาย ก ถึงยอมติดตาราง ติดตารางมันก็ติด ตารางด้วยทางที่ถูกต้อง มันติดแต่กายเท่านั้น แต่ใจมันไม่ติด หรือก เพราะมันไม่ใช่อย่างนั้นนี่ อย่างนี้คนเราก็ถ้าหากเป็น อย่างนี้ ก็มีความน้อยใจ พระองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ไม่มีทางที่จะน้อยใจแหละ ถ้ามันเป็นเช่นนั้น บัดนี้เราไปกระทำ อย่างนี้ มันมีโทษอย่างนั้น ท่านว่ามันเป็นเพราะอะไร ท่านโยน ให้กรรมซะ มันเป็นเพราะกรรม วันนี้เราไม่ได้ทำ ก็ทำเมื่อวานนี้ เมื่อวานนี้เราไม่ได้ทำ ก็ทำเมื่อก่อนนั้น มันทำหละมันถึงเป็น อย่างนี้ เพราะอะไร เราก็คลุมลงไปซะ สิ่งทั้งปวงไม่มีเหตุ มันไม่ เกิด ธรรมมันเกิดเพราะเหตุอย่างนี้

ถ้าเราพิจารณาอยู่อย่างนี้เนืองนิจ ชีวิตของเราก็ราบรื่น อย่างนั้นจึงเชื่อ หากคนที่เชื่อในทางพุทธศาสนานี้มันยาก อย่าง อาตมาพาญาติโยมมา พาสาธุศิษย์มาสร้างวัดป่าเนี่ย ได้เป็น เวลานานประมาณ ๒๐ กว่าปีแล้ว ทุกคนก็คงจะรู้สภาพวัด หนองป่าพงมันเป็นยังไงมา เป็นมาที่ผ่านพ้นอะไรมานี้ทุกสิ่งทุก ประการ อดทนก็เพราะว่ามีความเห็นจริง แน่นอน ไม่กลัว

เพราะว่าตายมันก็ตายเถอะ เป็นมันก็เป็น เพราะเราทำดีมาแล้ว
มันเชื่อใจของเจ้าของ

ฉะนั้นพระบรมศาสดาของเรานั้น ท่านจึงให้ค้นคว้าดู
เจ้าของ ผีก็เจ้าของ อย่าไปฝึกคนอื่นเค้า ให้ดูตัวของเรานี้เอง
เค้าว่าดีนั้นไม่เป็นประมาณ เค้าว่าไม่ดีนั้นก็ไม่เป็นประมาณ
อย่าไปเพ่งดีใจมัน อย่าไปเพ่งเสียใจมัน ให้น้อมเข้ามาค้นในใจ
ของเราที่เขาว่าเราไม่ดีนั้น มันไม่ดีที่ตรงไหน ผิดตรงไหน มันไม่ดี
มีมัย ถ้าเห็นว่าตรงนั้นมันไม่ดีแล้ว เราก็เลิกมันเสีย อย่าไปโทษ
คนอื่นเค้า ถ้าเห็นว่าตรงนั้นมันดีอยู่ เค้าว่าไม่ดี ก็ให้เค้าเสีย เค้า
พูดไม่ถูกหรอก เรามันไม่ได้ถูกทั้งนั้นหละ ให้เราเชื่อตัวของเรา
อย่างนี้ เค้าว่าเราดี อย่าไปเพ่งกับเค้า เค้าว่าเราไม่ดี อย่าไป
ทุกข์กับเค้า อันนั้นเป็นเรื่องคนเขาพูด ใ้เรื่องความจริงมันอยู่
กับเรา เราทำอย่างนั้นจริงมัย เรากระทำอย่างนั้นจริงมัย ถ้าเรา
ทำอย่างนั้นจริง เค้าพูด มันก็ถูกของเขาแล้ว ถ้าถูกความเขาแล้ว
ก็อย่าไปโทษเขาเลย มันถูกแล้วก็ให้เขาเสีย ถ้าเค้าว่าเราทำ
อย่างนั้น เราไม่ได้ทำอะ เค้าพูดผิด ผิดก็ให้เค้าเอาเสีย เค้าพูดไม่

ถูก เราไปเอาอะไรกับเขาหละ อย่างนี้เราไม่มีทางผิดหละ จิตใจ
เราก็ปลื้มใจอยู่ในการประพฤติปฏิบัติของเราอยู่อย่างนั้น ไม่มี
อะไร

ที่ท่านว่า สีเล นะ สุขะติงยันติ สีเล นะ โภคะสัมปทา
สีเล นะ นิพุดิงยันติ ตัสมา สีลัง วิโส ทะเย ให้เราคำนี้ดู
เถอะว่า สีล ๕ ประการเนี้ยมันเป็นศีลของมนุษย์แท้ๆ ทุกคนเรา
เป็นฆราวาสก็ดีในกลุ่มพุทธบริษัทเนี้ย เคยตั้งใจมัยว่าเราจะ
รักษาศีล ๕ ให้สมบูรณ์ เคยมัยมัย มีใครเคยตั้งใจหรือเปล่า เนี้ย
ให้เราคิดอย่างนี้ อันนี้คือความดี คือความจริง บางคนอาจจะ
ตอบว่า ผมทำไม่ได้ครับ โลกเค้าพาทำอย่างนั้น โลกเค้ามาเป็น
อย่างนั้น ผมก็เป็นไปตามโลก อ้าว อาตมาตามพิจารณาแล้ว ใต้
ทางมีความสุขนั้นนะ ไม่ค่อยมีคนสนใจ นอกจากคนแก่ๆ เฒ่าๆ
เขะๆขระๆ พุคไม่รู้เรื่องกับเค้า เป็นคนโบราณซะ เข้ามารักษาศีล
๕ คนสมัยใหม่เนี้ยเค้าเรียกว่ามันไม่มีอะไรซะแล้วหละ อย่างนี้

ฉะนั้นบ้านเมืองของเราจึงมีความเดือดร้อนขึ้น อย่างไอ้ท่อน
ไฟ ถ่านไฟนะ เราเข้าใจว่ามันไม่ร้อน แต่มันร้อนอยู่ ถ้าเราไปจับ

เข้า มันจะร้อนหรือมันจะเย็น มันก็ร้อนอย่างเก่ามันนั่นแหละ
เพราะที่ว่ามันไม่ร้อน เพราะเราเข้าใจว่ามันไม่ร้อน แต่ความ
จริงนะมันร้อนอยู่ อย่างนั้นประชาชนเราทั้งหลายจึงเดือดร้อน
ทุกประการทุกวันนี้ ดูเหอะ ดูครูบาอาจารย์กับลูกศิษย์ ดูพ่อแม่
กับลูก เจ้านายกับราษฎรทุกวันเนี่ย ไม่ค่อยไปด้วยกันหรอก
เพราะอะไรกันก็ไม่รู้ เพราะมันขาดศีลธรรมเนี่ยแหละ สีเล นะ
สุขะติงยันติ มันไม่มีความสุข เพราะศีลนี้เอง ไม่มีความซื่อสัตย์
ไม่มีความสุขจิตอันนี้ ทุกคนเป็นอย่างนี้ มันก็ร้อน ถ้าร้อนมันก็
เป็นไฟ เป็นไฟมันก็ร้อน ร้อนมันก็เป็นนรก เป็นนรก คนไปทำใน
สิ่งที่ผิดมันก็เป็นสัตว์นรก สัตว์นรกมันก็ร้อน นี้ ก็เรียกว่าเราตก
นรกทั้งเป็นกันนั่นเอง ทุกวันนี้

อาตมาเคยพิจารณาแล้วว่า ไปเทศน์ที่ไหน ไปฟังธรรม
ที่ไหน ไปบรรยายที่ไหน ไม่เคยเห็นว่า ในสายตาสายใจ มองดู
ในกลุ่มชนไม่เคยคิดว่าในกลุ่มนี้ตั้งร้อยคน พันคน จะพยายาม
รักษาธรรมะนี้ที่แท้จริง ชักสี่ห้าคน ยิงไปในชุมชนใหญ่ๆ ไป
เทศน์ก็เทศน์อย่างเนี่ย ไม่ได้ยินหรอก ไม่ได้ยิน ฉะนั้นอาตมาจึง

ไม่ค่อยไปในกลุ่มชนใหญ่ๆ ไม่อยากจะไป ไปแล้วไม่เกิด
ประโยชน์ ไปแล้วพระก็เทศน์ โยมก็คุยกันวุ่นวายสารพัดอย่าง
ไอ้คนกินเหล้าก็กินกัน คนเล่นอะไรก็เล่นกันต่างๆนานา แต่ทำไม
เป็นประโยชน์ ไม่รู้ว่าจะไปทำเป็นอะไร เสียเวลาเรา อีกไม่กี่วันก็
จะตายแล้ว จะมาเล่นกับคนไม่รู้เรื่องอย่างนี้ ฉะนั้นไปที่ไหน
ญาติโยมคงจะรู้สึกว่อาตมามันเป็นพระยังไงก็ไม่รู้ แต่ว่าเค้า
นิมนต์ก็น่าไปนะ ไปโปรดอิฉันด้วย ไปโปรด เราไปไม่ใช่เอาเรา
ไปโปรด เอาเราไปโปรดเสียด้วย กลับมาไม่มีรับ มันจะมีกำไร...
มันขาดทุนทั้งนั้นแหละ อย่างในกลุ่มชนหมู่หนึ่งไกลๆ

บางคนก็มาวัดหนองป่าพงแล้วก็มีจิตใจ อยากให้ญาติ
พี่น้องได้ยินได้ฟังด้วย ทำบุญบ้านนิมนต์ไป เอาพระไปแยะทั้งนั้น
นะ เอาชีเหล้ามาหาพระกันหละวุ่น ไม่ได้เรื่องอะไรเลยนะ มานั่ง
อยู่วัดหนองป่าพงก็ยิ่งเกิดประโยชน์ดีกว่าที่จะไปเสียค่ารถ เสีย
ค่าน้ำมันอะไรวุ่นวาย อย่างนั้นญาติโยมเราทั้งหลายเนี่ย ให้
พิจารณาให้มันดี อาตมาจึงยกออกมาอยู่ในกลุ่มเล็กๆ พุดกัน
ใครที่มีศรัทธาก็เข้ามาพุดกัน ว่ากัน พุดกัน รู้เรื่องง่ายๆ ในกลุ่ม

หนึ่งตั้งพันคนนะ เรามีคนเป็นคนชักห้าสิบคนมันคุ้มตัวมันซะ
แล้ว มันเป็นไปอย่างนี้ไม่มีทางที่มันจะดำเนินไปได้อย่างนี้ เมื่อ
เราทำงานทุกสิ่งทุกอย่างเหมือนกัน เราทำไปๆ ดูผลงานแล้วไม่
มีอะไรเลย แล้วจะมีใจทำงานหรือเปล่านั้นไม่รู้ นี่ไม่ใช่ทำงาน
หรืออก เพราะเรายังโง่อยู่ ยังไม่ฉลาดเหมือนพระพุทธเจ้า เช่นว่า
เราไปทำนาสิ วันนี้ดำนาไปเหอะ ดำกันไปทั้งวันทั้งคืน ดำไป
สามวันสี่วันนี้ มีคนกลุ่มหนึ่งมาถอนไปตามหลังนะ วันนี้เราดำ
ไป พຽ່ງนี้มันก็มาถอนทิ้งไปเรื่อยๆ ใครจะทำไง พຽ່ງนี้จะดำ
ต่อไปอีก เค้าก็มาถอนอีกเรื่อยๆ ทำไง มันเกิดประโยชน์หรือ
เปล่าอย่างนี้ เราก็มองดูข้างหลังมันถอนทิ้งหมด จะทำไปอะไร
ทำทั้งหลายเรียกว่าทำให้เกิดประโยชน์ พระพุทธเจ้าท่านก็ไม่
ต้องทำถ้าไม่เกิดประโยชน์

อันนี้ก็เหมือนกันนั่นแหละ **สีเล นะ สุขะติงยันติ** มีอยู่แต่
ว่ามันไม่มีสุขนะ ถ้าจะพูดให้มีศีลมีธรรมนี้ กลัว กลัวซะ กลัว
อย่างนี้เป็นต้น และกลุ่มทั้งหลายมาหันหน้าเข้าอย่างนี้ ถ้าหาก
ว่าเป็นผู้มีศีลธรรมทุกวันนี้ ก็เป็นของอยู่ได้ยาก เป็นของอยู่

ยากลำบากเหมือนกัน เราทั้งหลายก็เหมือนกันฉันนั้น ทุกวันนี้
มันเป็นอย่างนั้น ถ้าหากว่ามีใครมีบุญบารมีจริงๆ มีศรัทธาจริงๆ
จึงจะมีความคิด จึงจะมีปัญญาปลื้กตัวออกมาปฏิบัติธรรมะได้
ดีที่สุดเดี๋ยวนี้ มันเป็นอย่างนั้น

สีเล นะ โภคะสัมปทา โภคะทั้งหลายของเรานั้นมันเกิดมา
จากศีล โภคะสมบัติทั้งหลาย จักขุสมบัติ โสิตสมบัติ ฌานะ
สมบัติ ชิวหาสมบัติ กายสมบัติ มโนสมบัติ สมบัติทั้งหลายที่เรา
นั่งอยู่นี้ มันเป็นสมบัติทั้งนั้นแหละ ถ้าหากเป็นคนที่ไม่มีสมบัติ
ทั้งหลายเหล่านี้ไม่บริบูรณ์ซะ มีแขนเสียซะ มีตาเสีย มีหูเสีย
อวัยวะอะไรเสียไปซะไม่สมบูรณ์แล้ว มันเป็นเพราะอะไร คือศีล
ไม่บริสุทธิ์ โภคะในศีลไม่มี มันเป็นอย่างนี้ เรามองเห็นง่าย ๆ
ทางตาเราก็มองเห็น ทางใจเราก็อธิบายเห็นได้อย่างนี้ มันเป็น
อย่างนั้น โภคะสัมปทา โภคะทั้งหลายเหล่านี้ เราจะมองเห็น
แต่ของข้างนอก เห็นแต่สมบัติเงินทองต่างๆ ตาเรานี้ไม่มองเห็น
หูเรานี้ไม่มองเห็น จมูกเรานี้ไม่มองเห็น กายเรานี้เราไม่มองกันดู
มันเป็นยังไง อวัยวะทั้งหลายเหล่านี้ไม่สมบูรณ์ สมบัติภายนอก

จะเกิดมาจากไหน มาจากอะไร ควรรักษาตัวเราแล้วในเวลานี้
อย่างตาเรานี้นะ อย่างหูเรานี้นะ อย่างแขนนะ ควรจะรักษาแล้ว
อย่างแขนเค้าจะมาซื้อเราซักหลายหมื่น ขายยังไง เขามาตัดให้
เขาได้มัย นีของตัวเรานี้ อวัยวะเรานี้ ไข้ลูกกะตาเรานี้ใครมาควัก
ออก ลูกหนึ่งหลายหมื่นเอามัย เนี่ย มันเป็นอย่างไง มันมีคุณค่า
อย่างไร ที่มันสมบุรณ์บริบูรณ์ก็ด้วยโรคะคือศีลนี้ อันนี้เราไม่คิด
อย่างนั้น โรคะอันเกิดจากศีลคือภายในมันเป็นเป็นอย่างนี้ คนเรา
มันไม่มองเห็นว่าเป็นโรคะ

วันนี้ก็เหมือนกันฉันนั้น ให้ญาติโยมทั้งหลายจงช่วยกัน
พิจารณา แต่ว่าที่มานั่งอยู่ในกลุ่มนี้บางที่ มันถึงคนแล้วก็มี ค่อน
คนแล้วก็มีนะ วันคืนล่วงไปๆ คือวันคืนมันไม่หยุดแล้วนี่ มันล่วง
ไปๆ อยู่เรื่อยๆๆ ถ้าถามเจ้าของด้วยว่าวันนี้เราทำอะไรมั่ง เราทำ
อะไรกันอยู่ เราอยู่ในความประมาทหรือเปล่า หรืออยู่ในความ
เป็นอย่างไร อะไรเป็นอย่างไร ควรคิดควรพิจารณาอย่างนี้ ถ้า
เราเห็นนะ ช่วยแก้ไขเจ้าของเอง อย่าไปแก้ไขคนอื่นให้มาก
แก้ไขตัวเราเองซะก่อน ถ้าเราแก้ไขตัวเองไม่ได้ ไปแก้ไขคน

อื่น มันก็แก้ไม่ได้ ถ้าเราแก้ไขตัวเราเอง ไปแก้ไขคนอื่นเค้าไม่แก้ ตามก็ช่างเค้า ตัวเราเป็นปกติอยู่แล้ว ไม่มีความเสียหายอะไร นี่ พระพุทธองค์ท่านสอนอย่างนี้

ฉะนั้นศีลนี้ท่านจึงเรียกว่ามันเป็นสิ่งที่สำคัญ ศีลเป็นพ่อแม่ ของธรรมทั้งหลายทั้งปวง อย่างลมหายใจมันเป็นพ่อแม่ของ อวัยวะทางร่างกาย ถ้าหมดลมหายใจ อะไรมันจะเป็นไปมัย มัน ก็เป็นไปไม่ได้ทั้งนั้นแหละ ศีลนี้ก็เหมือนกัน จะมีมรรคมิผลมี พระนิพพานถึงที่สุด ก็ควรจะมีศีลเสียก่อน จึงว่า **สีเล นะ สุขะ ตินยันติ สีเล นะ โภคะ สัมปทา สีเล นะ นิพพุตตินยันติ ตัส มา สีลัง วิโสทะเย** พระพุทธเจ้าท่านถึงชวนให้พุทธบริษัท ทั้งหลายให้สมาทานศีลให้มี เหมือนกับคนเราทั้งหลายเกิดมานั่ง เกิดมาจากไหน พ่อแม่ เกิดมาจากพ่อจากแม่ ธรรมะคุณงาม ความดีทั้งหลายทั้งปวงจะเกิดมา ก็เกิดมาจากศีล ที่เราพูดกัน อยู่เรื่อยๆทุกวันพระ เราพูดกันแต่เรื่องศีลๆทั้งนั้นแหละ เพราะ มันเป็นพ่อเป็นแม่ที่จะคลอดบุตรคือคุณงามความดีออกมาจาก ที่นั้น แต่คนก็ไม่ค่อยจะไว้ใจ ถ้าคนไปประพฤติปฏิบัติหละ เห็น

เองรู้เองแล้วนั้นแหละให้เข้าใจ อันนั้นเป็นบุญอันเลิศ เป็นบุญ
อันประเสริฐแสน อุตมาจะดีใจเหลือเกิน ถ้าได้ลูกศิษย์ อุบาสก
อุบาสิกาเข้าใจในธรรมะอย่างนั้น เห็นว่าเกิดมาเป็นมนุษย์พบ
พระพุทธศาสนาแล้วไม่เสียที

อะไรเรามันรู้กันหมดทั้งนั้นแหละ เดียวนี้มันรู้กัน แต่มันไม่
ทำ จะทำไง อันนี้พากันเข้าใจในปีนี้ ปีนี้ก็จะมีการนี้
แหละ ปีต่อไปนั้นก็ให้มารวมกันที่นี้ สรงน้ำกันที่นี้อย่างเก่า แต่ไม่
แน่นะ คนมานี้กลุ่มใหญ่ ปีหน้าจะหยุดสงกรานต์ เล่นหยุด
สงกรานต์กับเค้าอีก ก็ไม่แน่นอนนะ ไม่มีหวังทั้งหมดแหละ พุด
ง่ายๆแหละ บางคนอาจจะไม่ได้รดน้ำกับเขาก็มี เพราะอะไร มัน
ล่องไปๆ ทุกวันนี้เค้าตามฆ่าอยู่ไซ้มียะแหละ ตามฆ่าอยู่ มีโยมเข้า
มาถามนะว่า หลวงพ่อไม่กลัวคอมมิวนิสต์ ไอ่ย ไอ่คอมมิวนิสต์
กลัวมันทำไม ไอ่คอมมิวนิสต์มันตามฆ่าเรามาตั้งแต่วันเราเกิด
นั้นนะ คอมมิวนิสต์ นี่ไม่กลัวหรอก ในตัวของเรานี้เยอะแยะไป
หรอกน่า อย่าไปคิดให้มันห่างไกลอย่างนั้นสิ

ฉะนั้นขอพวกเราทั้งหลายพุทธบริษัทนั้นให้ปลีกตัวออก
พยายามสร้างคุณงามความดี ถ้ายังไม่มีทำให้มันมี ถ้ามีน้อยทำ
ให้มันมาก ถ้ามีมากทำให้มากขึ้นไป จนกว่ามันจะพ้นวัฏสงสาร
นั่นเอง ฉะนั้นบรรดาสาธุชนทั้งหลายวันนี้ ด้วยอำนาจของคุณ
พระศรีรัตนตรัย จงปกป้องรักษาคุ้มครองของพวกท่านทั้งหลาย
ด้วยการประพฤติปฏิบัติศีลธรรมนี้ จงมีความอยู่เย็นเป็นสุข ให้มี
อายุมันขวัญยืน ให้ประพฤติพระธรรมวินัยต่อไป ดับทุกข์ซึ่งที่
มันเกิดมาในใจนั้น ให้บรรเทาทุกข์ ให้ถึงสุข ถึงความสงบทุกๆ
คน อย่ามีความประมาท ฉะนั้นวันนี้ก็วันเวลา ก็พอสมควร
ฉะนั้นญาติโยมทั้งหลายจงพากันตั้งอกตั้งใจ ทุกๆคนพากัน
ประพฤติปฏิบัติเช่นว่ากิจวัตรอันใดที่ในวัดหนองป่าพงเราทำ
มาแล้ว ก็ให้พากันตั้งอกตั้งใจทำต่อไป เป็นเยี่ยงอย่างของ
กุลบุตรลูกหลานที่ดีทุกๆคน จึงจะเป็นมงคล ฉะนั้นวันนี้จึงได้ขอ
เลิกการบรรยายธรรมให้โอวาทกับพุทธบริษัททั้งหลายในวันนี้
ฉะนั้นขอความปรารถนาของท่านทุกๆคน จงได้ตั้งความมุ่งมาด
ปรารถนาทุกๆประการเทอญ

ที่มา: <https://youtu.be/fJ70PBIfVyw>